

măsură de mâncare și își împlineau
trebuința cu puteri duhovnicești.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL AMBROZIE DE LA OPTINA 1812 - 1891

PĂZEȘTE-TE DE NEÎNCREDERE CA DE FOC

Tristețea vine din îngâmfare și
de la diavol. Vine din îngâmfare
când nu ni se face voia, când ceilalți
nu vorbesc despre noi așa cum am
vrea și, de asemenea, vine din râvna
de a depune eforturi peste puterile
noastre.

Neliniștea sufletească este
simptomul mândriei ascunse și
demonstrează lipsa de experiență și
de pricepere a omului. Înțelepciune
duhovnicească se câștigă prin
smerenie, frica de Dumnezeu,
menținerea conștiinței curate și a
răbdării în necazuri.

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 18 octombrie	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 21 octombrie	07:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfinții Mărturisitori Ardeleni
Sâmbătă 22 octombrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 23 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 2, 4-10; Ev. Luca 8, 26-39; glas 2, voscr. 8 → Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor)

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

Nu analiza faptele oamenilor, nu
judeca și nu spune: „De ce e așa,
pentru ce e aceasta?” Mai bine
spune în sinea ta: „Dar ce treabă am
eu cu ei? Nu eu trebuie să răspund
pentru ei la Înfricoșătoarea Judecată
a Lui Dumnezeu”. Îndepărtează-ți
fiecare gând de la judecarea faptelor
oamenilor și roagă-te cu sânguință
Lui Dumnezeu, ca El singur să te
ajute în acest lucru. Deoarece fără
ajutorul Lui Dumnezeu, noi nu
putem face nimic bun, după cum
Domnul Însuși ne spune: „Fără de
Mine nu puteți face nimic”.

Păzește-te de neîncredere ca de
foc, pentru că vrăjmașul așa îi
prinde pe oameni în plasa lui și se
străduiește să prezinte totul în chip
denaturat: ce e alb în negru și ce e
negru în alb, așa cum a procedat și
cu strămoșii Adam și Eva în rai.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Când Harul e cu noi, mintea noastră e puternică; dar când pierdem Harul,
atunci vedem neputința noastră; vedem că fără Dumnezeu nu putem
nici măcar gândi ceva bun.” – Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 458 / 16 octombrie 2022

PĂRINTELE PETRONIU TĂNASE

1914 - 2011

DACĂ VREI BINECUVÂNTAREA LUI DUMNEZEU, ȚINE RÂNDUIELILE LUI

Sfinții Părinți, vorbind de viața
duhovnicească, arată cum se
prezintă abaterile de la rânduiala
cea bună. Izvorul tuturor păcatelor
este iubirea de sine. Când omul nu
se interesează deloc de viața
sufletească și a aproapelui, de acolo
vin toate relele. Iubirea de sine
alimentează alte trei păcate. Primul
este uitarea. Omul a aflat de
învățătura cea bună, cândva, cum
știm din pilda semănătorului, dar nu
se îngrijește de ea mereu. Al doilea
este nepăsarea. Omul nu se
gândește la mântuire, la viața
veșnică, spune că are Dumnezeu
grijă de el. Al treilea este nesimțirea.
Omul dacă trăiește în viață
dezordonat devine nesimțitor, nu își
mai dă seama că un lucru e rău,
ajunge să bea nedreptatea ca apa
(Iov 15, 16). Face păcatele fără să îl
doară capul. De la acestea trei –

uitarea, nepăsarea, nesimțirea – vin cele șapte păcate capitale: mândria, iubirea de arginți, lăcomia, desfrânarea, invidia, mânia, lenea, și toate acestea sunt potrivnice poruncii dumnezeiești de a ne iubi aproapele ca pe noi înșine.

Omul trebuie să cunoască învățătura Bisericii creștine, ignoranța este iarăși un mare păcat. Omul nu știe care e răul și care e binele, să fugă de rău și să facă binele. Mântuitorul ne-a lăsat învățătura, ne-a fost scrisă în Noul Testament. Sfinții Părinți au scris o mulțime de cărți care ne arată calea cea bună, dar și ce este rău. Creștinul bun trebuie să le știe. Așa cum poți exersa o meserie bună; dacă știi bine toate elementele meseriei poți exersa meseria mai desăvârșit. Așa și creștinul trebuie să știe foarte bine învățătura creștină și atunci își dă seama când face un lucru rău.

Dacă Dumnezeu se îngrijește de toate făpturile necuvântătoare, cu atât mai mult poartă de grijă făpturilor făcute după chipul lui Dumnezeu, inteligente, conștiente, cu libertate. De aceea *căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă* (Matei 6, 33). Cine mai crede în aceste cuvinte? Nu mai crede nimeni. Cred doar în bani. [...]

Sunt multe întâmplări în Viețile Sfinților în care oamenii își puneau toată nădejdea la Dumnezeu și Acesta făcea minuni și aveau hrană și cele necesare. Creștinii nu trebuie

să negligeze cele creștinești, postul, spovedania, să se păzească de păcate. Oamenii se justifică de ce nu le fac, dar vor după aceea să le meargă bine acasă. Nu faci cele ale lui Dumnezeu, dar vrei binecuvântarea Lui ca să îți meargă bine acasă. Dacă vrei să meargă lucrurile cu binecuvântarea lui Dumnezeu, atunci ține rânduielile Lui. El te ajută să ai îndestulare, dar omul s-a îndepărtat de Dumnezeu, nu mai crede în făgăduințele lui Dumnezeu și după aceea e nemulțumit de neajunsurile vieții și se supără că Dumnezeu e nedrept, că i-a omorât copilul sau i-a dat boală, nu că el își face rău nesocotind pe Dumnezeu. Așa că un creștin trebuie să știe cum se nasc păcatele și dacă vede cum lucrează vrăjmașul, când este ispitit își dă seama de treaba asta. Dacă omul nu știe învățătura Bisericii e ca orb, apare vrăjmașul și face cum îi spune el, nu știe că e rău și nu trebuie să facă.

Sunt mulți care văd în învățăturile Bisericii restricții, constrângeri impuse... De ce să postesc, de ce să am numai o nevastă? Greșit. Învățătura Bisericii nu e constrângere, e indicație cum să mergem bine ca să ajungem la mântuire.

Părinte, discernământul e o calitate a creștinului autentic. Dar, de multe ori, chiar și cei care au această calitate ezită în fața unor decizii. De exemplu, având

în vedere că tinerii sunt în perioada în care trebuie să acumuleze cunoștințe care să-i ajute în viață, să acorde mai mult timp bisericii sau școlii?

Sfinții Părinți spun că atunci când e să pui în cumpănă cele trupești și cele sufletești, întotdeauna să dăm întâietate celor duhovnicești. Școala și Biserica nu se exclud. Poți să duci o viață bună creștină și să fii școlar foarte bun. Dacă cineva se străduiește pentru viața duhovnicească, poate să se păzească de păcatele care strică mintea omului și mintea lui fiind luminată își însușește cunoștințele mai ușor și sporește. Dacă dăm întâietate celor duhovnicești și celelalte vin. Învățăturile, cunoștințele sunt trecătoare pe când cele duhovnicești sunt pentru viața veșnică. Să ne îngrijim și de unele și de altele. Noi pierdem timp cu lucruri inutile. Dacă cineva se chivernisește bine are timp și pentru unele și pentru altele. Dacă ne sunt date cunoștințe greșite, nu le asimilăm fără discernământ. De pildă, prin educația sexuală din școli se elimină duhul creștinesc din viața elevului. Dacă merg pe calea bună, cu credință, mă luminează Dumnezeu și pot să-mi dau seama la nivelul meu. Eventual, mai întreb și oameni mai luminați, vrednici de crezare.

Care sunt lucrurile de care ar trebui să fim mai atenți în lume?

Să ducem o viață creștinească. Asta e rostul nostru și la el trebuie să ne fie mintea atentă și sufletul treaz. Omul trebuie să ajungă să împlinească acest rost. Dacă nu împlinește, atunci existența omului nu are nicio rațiune. Găsim rosturi în viața de toate zilele. Dacă e frig ne îmbrăcăm mai bine. Avem ceas care ne indică momentele zilei. Nu facem nimic fără un rost, fără sens și atunci omul trebuie să știe care e rostul lui și să-l împlinească. [...]

În Sfânta Evanghelie spune de multe ori: *Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este* (Matei 5, 48). Noi suntem dintr-o materie mai grosolană și trebuie să o spiritualizăm ca să se apropie de lumea în care suntem sortiți să ajungem. Așa trebuie să ne înduhovnicim și noi trupul pe care îl purtăm și să îl sfințim mereu. Omul trebuie să se străduiască mereu ca să intre în Împărăția Cerului. Toată rânduiala creștină este ca trupul să se subțieze, să se înduhovnicească. Duhovnicul este foarte important, căci el îl ajută pe om să se facă duh.

Biserica a pus rânduială: pentru înduhovnicirea trupului – postul, cumpătarea. Nu e nevoie să mănânce și să bea omul peste măsură ca să trăiască. Mântuitorul a spus că: *Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu* (Matei 4, 4). Nu numai pâinea ajută viața, ci și cuvântul viu ajută trupul material. Sfinții Părinți se lipseau în bună